

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 2Csp/129/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7918202748
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ing. Ladislav Burda
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2019:7918202748.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov, sudcom Mgr. Ing. Ladislavom Burdom, v právnej veci žalobcu: L. Q., r.č. XXXXXX/XXXX, G. XXX/XX, XXX XX F., proti žalovanému: Home Credit Slovakia a.s., IČO: 36234176, Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, zast.: Advokátska kancelária Goliášová Gabriela, s.r.o., IČO: 47 234 679, so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín s adresou pracoviska Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany v konaní o zrušenie zmluvy t a k t o

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanému p r i z n á v a proti žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou konajúcemu súdu 14.06.2018 domáhal toho, aby súd na základe ním uvedených ustanovení zákona v žalobe a po preskúmaní zmluvy o úvere č. 4509276526 uzatvorenej dňa 28.09.2015 vo výške 500 Eur zrušil túto zmluvu o úvere č. 4509276526 a nariadil, že každá zmluvná strana si je povinná vrátiť vzájomné plnenia, kde jeho návrh na zrušenie zmluvy má oporu v zákone a to v Nariadení vlády SR o maximálnej hranici odplaty RPMN a tiež v ustanovení § 49 Občianskeho zákonníka ako aj § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že dňa 28.09.2015 uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver so spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany vo výške 500 Eur. Zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré považuje žalobca za podmienky, ktoré sú spôsobilé založiť hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka, kde je neplatný právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Zároveň poukázal aj na poplatky, ktoré zaväzujú spotrebiteľa k plneniu za čisto administratívnu agendu, jedná sa o finančné záväzky spotrebiteľa za plnenia, ktoré mu po materiálnej stránke nie sú dodané a slúžia v skutočnosti len k záujmom dodávateľa, čo zakladá značnú nerovnováhu v povahe a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Žalobca poukázal aj na vyhlásenie spotrebiteľa v zmluve, že sa oboznámil s úverovými podmienkami, čím prenáša na spotrebiteľa dôkazné bremeno v otázke skutočného riadneho oboznámenia sa s obchodnými podmienkami, sadzovníkom poplatkov a informáciami o poistení. Takéto skryté prenesenie dôkazného bremena má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potencionálnemu uplatneniu jeho práv na súde. Táto predmetná zmluvná podmienka zakladá hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.

2. Uznesením 2Csp/129/2018-8 zo dňa 02.10.2018, ktoré žalobca prevzal dňa 10.10.2018 ho súd vyzval, aby doplnil svoje podanie tak, aby z neho bolo zrejmé, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, čoho sa žalobca domáha a mal by uviesť určitý, zrozumiteľný a vykonateľný petit a zároveň, aby svoje podanie doplnil o dôkazy, na ktoré sa odvoláva.

3. Žalobca doručil konajúcemu súdu dňa 18.10.2018 podanie, ktorým doplnil žalobu, kde uviedol, že medzi stranami konania bola dňa 28.09.2015 uzavretá zmluva o úvere č. 4509276526 na sumu 1.870 Eur s celkovou čiastkou na zaplatenie 3.059,40 Eur v mesačných splátkach po 50,99 Eur s termínom splatnosti do 60 mesiacov po poskytnutí úveru a dohoda o zrážkach zo mzdy dňa 28.09.2015 evidovaná pod č. 4509276526. Žalobca uviedol, že žalobu podal z dôvodu, že žalovaný poskytol žalobcovi spotrebiteľský úver s neprávnu ročnou percentuálnou mierou nákladov, čo je v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, kde v zmysle tohto ustanovenia sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje platnú priemernú hodnotu RPMN podľa § 9 ods. 2 písm. y) predmetného zákona. Zároveň poukázal na ust. § 9 ods. 2 písm. e) zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch, kde v čase uzavretia úverovej zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platný ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere zverejnený podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok platnou priemernou hodnotou RPMN na príslušný spotrebiteľský úver. Podľa žalobcu žalovaný uviedol dňa 28.09.2015 v úverovej zmluve uzavretej medzi stranami sporu neplatnú priemernú hodnotu RPMN 15,44% ktorá správne má znieť 12,13%. Z dôvodu, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi stranami konania obsahuje nesprávnu priemernú hodnotu RPMN na príslušný spotrebiteľský úver, tento sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca má za to, že uvedený spotrebiteľský úver obsahuje aj neprijateľné podmienky, ktoré možno považovať za podmienky, ktoré sú spôsobilé založiť hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech žalobcu, kde poukázal na poplatky, ktoré zaväzujú spotrebiteľa na čisto administratívnu agendu. Jedná sa o finančné záväzky spotrebiteľa za plnenia, ktoré mu po materiálnej stránke nie sú dodané a slúžia v skutočnosti len k záujmom dodávateľa čo zakladá značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené preto žalobca žiadal, aby súd určil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 4509276526 zo dňa 28.09.2015 uzavretá medzi stranami konania je neplatná v časti poplatky a zároveň, aby súd určil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 4509276526 zo dňa 28.09.2015 uzavretá medzi účastníkmi konania je bezúročná a bez poplatkov.

4. Dňa 11.12.2018 doručil žalovaný konajúcemu súdu vyjadrenie k žalobe v ktorom uviedol, že so žalobou nesúhlasí a popiera ju v celom rozsahu, nakoľko ju považuje za nedôvodnú, zavádzajúcu a dôkazmi nepodloženú. Žaloba žalobcu je neformulovaná a všeobecná z ktorej nevyplývajú žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by žalobca namietal a spochybňoval. Žalobca vo svojej žalobe popisuje jednotlivé položky úverovej zmluvy, ktoré bez ozrejmenia prepočítava s inými hodnotami, pričom dôvod podania svojej žaloby bližšie neuvádza, ani nešpecifikuje. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na ust. § 132 a 137 CSP.

Žalovaný spochybňuje v tomto konaní aj naliehavý právny záujem žalobcu na zrušení úverovej zmluvy, ktorú uzatvoril so žalovaným dňa 28.09.2015. Existenciu naliehavého právneho záujmu musí v konaní preukazovať žalobca, pričom naliehavý právny záujem musí existovať a byť preukázaný nielen v čase začatia konania, ale aj v čase, keď bol rozsudok vyhlásený. Nedostatok naliehavého právneho záujmu je dôvodom k zamietnutiu žaloby bez toho, aby sa súd zaoberal vecou v jej merite. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 137 CSP a rozsudok NS SR č.k. 3Cdo/112/2004 ako aj na rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 16Csp/84/2016 zo dňa 12.09.2017. Žalovaný ďalej poukázal aj na výšku odplaty a úrokovú sadzbu, kde v čase uzatvorenia zmluvy dňa 28.09.2015 bolo v platnosti Nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z., ktoré upravovalo výšku odplaty konkrétne v § 1a ods. 1,3 a 4. Na základe podkladov Ministerstva financií SR a súhrnných informácií o údajoch a novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za druhý štvrtrok 2015 je stanovená výška priemernej RPMN na hodnotu 15,44%. V zmysle § 1a je prípustná odplata vo výške dvojnásobku priemernej percentuálnej miery nákladov stanovenej podľa §1 ods. 4. Zmluva obsahuje odplatu vo výške 20,80% teda prípustná v zmysle citovaného ustanovenia by bola až do výšky 30,88%. Z uvedených zákonných ustanovení vyplýva, že výška odplaty je v zákonomnom rozmedzí, preto nespĺňa žalobcom definované kritérium rozporu s dobrými mravmi. Pokiaľ ide o vyhodnocovanie výšky úrokovej sadzby žalobcom, ktorý ju považuje za úžernícku, žalovaný dáva do pozornosti odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp.zn. 13C/380/2015 zo dňa 4.07.2018. Z uvedených dôvodov preto žalovaný považuje žalobu za nedôvodnú, keďže žalobca neuniesol dôkazné bremeno a navrhol, aby súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

5. Dňa 27.02.2019 žalobca konajúcemu súdu doručil podanie označené ako vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného v ktorom uviedol, že žaloba bola podaná v zmysle § 137 písm. d) zák. č. 160/2015 Z.z. CSP, kde žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnych skutočností

ak to vyplýva z osobitného predpisu. Podľa § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 O spotrebiteľských úveroch spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. Pokiaľ ide o výšku odplaty a úrokovú sadzbu, žalovaný pri výške a odplate uvádza, že na základe predpokladov Ministerstva financií SR o súhrnných informáciách, o údajoch a o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk, za druhý štvrtrok 2015 je stanovená výška priemernej RPMN na hodnotu 15,44% a v zmysle § 1a ods. 14 je prípustná odplata vo výške dvojnásobku priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov stanovenej podľa § 1 ods. 4, a že zmluva obsahuje odplatu vo výške 20,80%, teda prípustnú v zmysle citovaného ustanovenia až do výšky 30,88%. Podľa žalobcu je toto stanovisko žalovaného zavádzajúce a preto na základe uvedeného žiada, aby súd určil, že zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 4509276526 zo dňa 28.09.2015 uzavretá medzi účastníkmi konania je bezúročná a bez poplatkov.

6. Žalobca k žalobe pripojil listinné dôkazy na preukázanie skutočností uvedených v žalobe a to zmluvu o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver zo dňa 28.09.2015.

7. Žalovaný spolu s vyjadrením, ktoré doručil dňa 11.12.2018 pripojil listinné dôkazy a to súhrnné informácie o údajoch o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za druhý štvrtrok 2015, rozpis vzorca pre výpočet RPMN k zmluve o spotrebiteľskom úvere - hotovostnom úvere a revolvingovom úvere zo dňa 28.09.2015.

8. Medzi stranami konania nie je sporné, že uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver dňa 28.09.2015 pod č. 4509276526.

9. Z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver zo dňa 28.09.2015 vyplýva, že ide o spotrebiteľskú zmluvu na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 1.870 Eur s celkovou výškou mesačnej splátky 50,99 Eur, ročnou úrokovou sadzbou 25,80 %, priemernou hodnotou RPMN 15,44 %, RPMN 23,1%, počtom mesačných splátok 60.

10. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použije ustanovenie Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy Obchodného práva.

12. Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

13. Podľa ust. § 53 ods. 4 písm. l) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukládajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana.

14. Podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

15. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16. Podľa ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

17. Žalobca sa žalobou domáhal, aby súd po preskúmaní zmluvy o úvere č. 4509276526 uzatvorenej dňa 28.09.2015 túto zmluvu zrušil od začiatku, nariadil, že každá zmluvná strana si je povinná vrátiť vzájomné plnenia, kde návrh na zrušenie zmluvy má oporu v zákone a to v Nariadení vlády SR a v § 49 a 39 Občianskeho zákonníka. Zároveň, aby súd určil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 4509276526 zo dňa 28.09.2015 je neplatná v časti poplatky a zároveň, aby súd určil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 4509276526 zo dňa 28.09.2015 je bezúročná a bez poplatkov.

18. V tejto súvislosti konajúci súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými zo strany žalobcu ako aj zo strany žalovaného a ich vyjadreniami.

19. Po vykonaní dokazovania ohľadne určenia, že zmluva o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver zo dňa 28.09.2015 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatný právny úkon ako aj určenie, že je bezúročný a bez poplatkov, dospel súd k tomuto právnomu záveru:

20. Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

21. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

22. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

23. Podľa § 53 ods. 2 občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

24. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) b) d) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na účely tohto zákona sa rozumie: a) spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

25. Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia, d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, i) výšku, počet frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu

zmeniť, m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

26. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

27. Konajúci súd v prejednávanej veci nariadil na deň 26.11.2019 pojednávanie, kde u žalobcu mal vykázané doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas a to dňa 19.11.2019, ktorý svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil žiadnym spôsobom a u žalovaného a jeho právneho zástupcu dňa 15.11.2019, ktorí svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnili podaním doručeným konajúcemu súdu dňa 22.11.2019.

28. Podľa čl. 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

29. Podľa § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

30. Podľa § 150 ods. 1 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

31. Podľa § 153 ods. 1 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

32. Podľa § 153 ods. 2 CSP na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

33. Podľa § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

34. Podľa ust. § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

35. Uvedené ustanovenia CSP upravujú tzv. procesné bremená, resp. povinnosti a to povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť. Bremenno tvrdenia spočíva v tom, že účastník, ktorý má povinnosť tvrdenia, nesie tiež zodpovednosť za to, že sa súd skutočne potrebnú rozhodnú skutočnosť dozvie. Ak toto bremenno neunesie, prejaví sa to z jeho strany negatívne na výsledku sporu. Dôkazná povinnosť je povinnosť účastníka označiť dôkazné prostriedky k preukázaniu tvrdených skutočností. Táto povinnosť je sprevádzaná inštitútom dôkazného bremena spočívajúceho v povinnosti dokazovať skutkové okolnosti predpokladané právnu normou na základe ktorej účastník uplatňuje deklarované právo. Pokiaľ sa mu to nepodarí a dôkazné bremenno neunesie, prejaví sa to v procesnej rovine v podobe neúspechu v spore. Dôkazné bremenno vždy zaťažuje toho účastníka, ktorý má v konečnej fáze procesu dokázať pravdivosť určitého tvrdenia, ktorým odôvodňuje svoj návrh prednesený súdu. Žalovaného dôkazné bremenno ani bremenno tvrdenia nezaťažuje vtedy, ak iba žiada nevyhovieť žalobe. V civilnom procese ďalej platí aj tzv. pojednacia zásada. Vo všeobecnosti podľa tejto zásady je záležitosťou procesných strán, aké predložia skutkové podklady vrátane dôkazov. Tvrdiť skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie veci a navrhovať dôkazy tieto skutočnosti podporujúce je tak výlučne vecou účastníkov konania a každá zo strán nesie procesnú zodpovednosť za to, že svojimi tvrdeniami vnesie do procesu ten skutkový materiál, ktorý bude v súlade s jej procesnými záujmami. Úspech v spore je možný len za náležitej podpory legitímnosti nárokov prostredníctvom dôkazov, ktoré strany predložia. Súd je oprávnený založiť rozhodnutie na skutočnostiach predložených procesnými stranami, a to, čo strany nepredložia, nemôže brať za základ pre svoje rozhodovanie. Účastníkom konania teda hrozí pri nesplnení dôkaznej povinnosti

a pri neunesení dôkazného bremena opierajúc sa o pravidlo „čo nie je dokázané, neexistuje“ nepriaznivé rozhodnutie vo veci samej.

36. Dôkazné bremeno je teda inštitútom procesného práva, ktoré stíha toho účastníka v ktorého záujme je, aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva a účastníkom tvrdená bola v konaní skutočne preukázaná.

37. Žalobca sa žalobou domáhal toho, aby súd po preskúmaní zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostnom úvere a revolvingovom úvere č. 4509276526 zo dňa 28.09.2015 túto zmluvu o úvere zrušil od začiatku a nariadil, že každá zmluvná strana si je povinná vrátiť vzájomné plnenia, čo žalobca v žalobe ani vo svojich listinných podaniach bližšie súdu nešpecifikoval a neodôvodnil.

38. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žaloba o určenie, a že zmluva o úvere je neplatná, resp. aby ju súd zrušil, že je nedôvodná, nakoľko v nej absentujú relevantné dôkazy o ktoré žalobca opiera svoj návrh, žalobca z titulu poskytnutého úveru nedlhuje žalovanému žiadnu sumu, žaloba je nedôvodná, nakoľko v nej absentujú relevantné dôkazy, o ktoré žalobca opiera svoj návrh. Žaloba obsahuje len všeobecné formulácie a odkazy na právne normy a ustanovenia a zo žaloby nie je zrejmé, v čom konkrétne žalovaný pochybil. Žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno.

39. Z vykonaného dokazovanie ďalej súdu vyplynulo, že medzi stranami konania vznikol záväzkovo právny vzťah na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostnom úvere a revolvingovom úvere uzavretom dňa 28.09.2015 (na základe ktorého žalovaný žalobcovi poskytol sumu vo výške 1.870 Eur). Zmluva o spotrebiteľskom úvere - hotovostnom úvere a revolvingovom úvere č. 8500122183 zo dňa 28.09.2015 obsahuje všetky zákonné náležitosti a neodporuje právnej úprave. Žalobca vo svojej žalobe ako aj doplnení žaloby doručenom konajúcemu súdu dňa 18.10.2018 namietal, že uzavretím uvedenej zmluvy boli porušené ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, že je tam uvedená vyššia priemerná hodnota RPMN a to v sume 15,44% a správne by mala byť uvedená hodnota vo výške 12,13% a zároveň poukázal na ust. § 11 ods. 1 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch ako aj § 9 ods. 2 písm. y) Zákona o spotrebiteľských úveroch, že zmluva je neplatná, je v rozpore so zákonom a prieči sa dobrým mravom a na základe uvedeného je zmluva bezúročná a bez poplatkov.

40. Podľa názoru súdu je potrebné uviesť, že zmluvný formulár zmluvy, ktorý žalovaný použil je jasný, priehľadný, keď na dokumente formátu A4 sú uvedené všetky zákonné náležitosti s priehľadným a zrozumiteľným členením a má sa za to, že každý zákazník si tento zmluvný formulár dokáže ľahko a rýchlo prečítať. K žalobcom namietanej nesprávnej hodnote RPMN súd uvádza, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je jasne uvedená výška RPMN, ktorá slúži ako porovnávací údaj za účelom posúdenia vyhodnotenia jednotlivých spotrebiteľských úverov z hľadiska celkových nákladov. Pokiaľ žalobca tvrdí, že údaj o RPMN nie je v zmluve o spotrebiteľskom úvere správne uvedený, neuviedol však v čom je tento údaj chybný. Podľa názoru súdu výpočet RPMN je v súlade so zákonom č. 129/2010 Z.z. ako aj prílohou podľa ktorej sa určí presná hodnota RPMN.

41. V súvislosti s vyššie uvedeným žalobca v žalobe taktiež poukázal aj na dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetných úverových zmlúv ale nepoukázal na ust. § 9 ods. 2 písm. l) zák. č. 129/2010 Z.z. podľa ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie NS SR zo dňa 22.02.2018 spisová značka 3Cdo/146/2017 v ktorom bol zaujatý aj eurokonformný výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z.. Z uvedeného rozhodnutia je zrejmé, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach, samostatne, vo väzbe na istinu, úrok a poplatky. Toto ust. § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy výška alebo počet, či termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov za použitia eurokonformného výkladu a na základe tohto možno dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Na základe uvedeného stanoviska NS SR vyplýva, že predmetná revolvingová zmluva č. 4509276526 zo dňa 28.09.2015 obsahuje náležitosti a to aj v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. l) citovaného zákona.

42. Pokiaľ ide o žalobcom namietanú neplatnosť právneho úkonu zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostnom úvere a revolvingovom úvere zo dňa 28.09.2015, že je neplatný pre nespočetné množstvo neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré sú v rozpore so zákonom a že sa priečia dobrým mravom, súd dodáva, že žalobca neprijateľné zmluvné podmienky neoznačil a neuviedol súdu v čom vidí rozpor revolvingovej zmluvy s dobrými mravmi na jednej strane a na druhej strane

súd konštatuje, že v danej veci nevzhladol ani jednu neprijateľnú zmluvnú podmienku a nevidí rozpor úveru s dobrými mravmi.

43. Pokiaľ ide o predmet sporu a to určenie, že zmluva je neplatná a resp. neplatný právny úkon a že je bezúročný a bez poplatkov, súd dodáva, že tento revolvingový úver, ktorý žalobca so žalovaným uzavrel, má zákonné náležitosti. Súdu zo žaloby a doplnenia k žalobe vôbec nie je zrejmé na základe čoho žalobca dospel k tomu, že úver je neplatný právny úkon a že je bezúročný a bez poplatkov, keďže žalobca nepreukázal splnenie zákonných predpokladov a neuniesol dôkazné bremeno.

44. Súd dáva žalobcovi do pozornosti, že do obsahu zákonného práva podľa čl. 36 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práva slobôd nepatrí dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaním dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá strana (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/3).

45. Na základe vykonaného dokazovania preto súd žalobu zamietol tak, ako je to uvedené vo výroku I.

46. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

47. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súdu rozhodnutím, ktorým sa konanie končí.

48. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

49. Podľa ust. § 263 ods. 1 CSP ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

50. O trovách konania rozhodol súd v zmysle vyššie citovaných zákonných ust. CSP a keďže bol žalovaný v konaní úspešný, súd mu priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znova od doručenia opravného uznesenia, len v rozsahu vykonanej opravy. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 127 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť podľa § 365 ods. 1, 2, 3 CSP len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch v exekučnom konaní.